

Remiss av Boverkets rapport Uppdrag att utreda åtgärder för vissa säkerhetsrisker i äldre hissar

Sammanfattning

- Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) anser att omställningstiden på tio år bör förlängas för att alla aktörer som påverkas ska ha möjlighet att ställa om i tid.
- SKR anser att nya krav i lagstiftningen behöver utformas på ett sådant sätt att risken för en aktiv tillsyn i efterhand minimeras.

Sveriges Kommuner och Regioners synpunkter

Ikraftträdande och informationsinsatser

SKR ser positivt på ambitionen att minska risken för skador i hissar. Men som utredningen belyser kommer de föreslagna ändringarna ställa stora krav på fastighetsägarna att ställa om och ta höjd för nya större investeringar. Dessutom behöver hissaktörerna troligtvis tillsätta resurser och se över tillgång av specialkomponenter för kulturhistoriskt värdefulla hissar för att möta den efterfrågan som uppstår. I ljuset av detta kan den omställningsperiod på tio år som föreslås vara otillräcklig. Om fastighetsägarna och branschaktörerna inte klarar av att ställa om under tioårsperioden kommer en stor belastning läggas på byggnadsnämnderna i form av tillsyn. Då det rör sig om ett så stort antal hissar är det angeläget att Boverket lägger kraft på att följa upp eventuell författningsändring med vägledning, planering och prioritering.

Konsekvenser för staten, regioner och kommuner

Byggnadsnämnderna har succesivt fått allt fler tillsynsuppgifter att hantera, ofta utan hänsyn till den kommunala finansieringsprincipen. Byggnadsnämnderna förväntas i allt större utsträckning reglera den bebyggda miljön i efterhand genom tillsyn, inte genom tidig dialog och styrning innan beslut fattas och byggnadsverk uppförs. Det är en olycklig utveckling som behöver tas på allvar. Det är därför angeläget att tillsynsuppgifterna enligt PBL inte ökar utan att tillsynen fokuserar på de uppgifter som är av störst vikt och där exempelvis människors hälsa och säkerhet kan vara i fara.

Det är bra att lagstiftningen förtydligas kring osäkra hisskonstruktioner och att risken för allvarliga olyckor därmed kan minska, men en utökad belastning på kommunernas

tillsynsverksamhet kan inte hanteras utan att nya resurser behöver tillsättas. Ytterligare preciserade krav på säkerheten i hissar behöver därför ske på ett sätt som minimerar risken för en aktiv tillsyn i efterhand. Exempelvis genom att ställa större krav på fastighetsägare att rapportera in förbättringsåtgärder till byggnadsnämnderna i takt med att de utförs.

Sveriges Kommuner och Regioner

Staffan Isling

Gunilla Glasare